

1924.

Z Bludova

Mě - la sem mi - lé - ho kó - mi - ná - ra, spa - dl mně s ko - mí - na do Du - na -
ja, hle - dé - te ho, nan - de - te ho, nan - de - te škra - ba - čku ve - dli ně - ho.

Měla sem milého kominára,
spadl mně s komína do Dunaja.
Hledéte ho, nandete ho,
nandete škrabačku vedli něho.

Měla sem milého zahradníka,
spadl mně se stroma do rebníka.
Hledéte ho, nandete ho,
nandete rozmarýn vedli něho.

Rozmarýn zelený jako tráva,
že mě už můj milé zanechává.
Zanechává, lebo musí,
vod iné panenke prsteň nosí.

1925. (Nápěv 522 [958-9?])

Můj milý se strojí
do cizé krajiny,
za naším huménkem
lehl do doliny.

Ja, to je, má milá,
ta cizá krajina,
za naším huménkem
hluboká dolina.

1926.

Z Uhřic

Na Čaj-ču, na Čaj-ču mám ga-lan - ku Ka - ču, já si tam po - je - du pro ňu na tra - ga - ču.

Na Čajču, na Čajču
mám galanku Kaču,

já si tam pojedu
pro ňu na tragaču.

1927. (Nápěv 692 [1384])

Z Kravař

Za Kravařem Kuty jsu,
švarne dževky tamyk jsu.

A ja se to dovedu,
pro jednu si pojedu.

Jednym koněm s půl vozem,
s uzlovitým provazem.

1928. (Nápěv 484 [891])

Z Obřan

Naša paní dceru má
taková, jak je sama.

Má na krku goraly,
mezi níma tolary.

Má pančošky s kvítkama,
ráda tančí s chlapcama.

Má na hlavě čepeček
a na krku šáteček.

Má fěrtušek z brukátu,
plný kapcu dukátů.

Má střevičky klapy klap
a já za ňó taky tak.

1929. (Nápěv 426 [?] [795])

Z Moravičan

Něni hezčší panenky
v celé dědině,
jak ta naša Marijána,
dyž se umyje.

Má rukávy vyškrobený
tak jak pargamín;
chodí za ňó kancelárský,
to je gavalír!*)

*) Obecky děvčátka jak palec,
dávajó mládencům laskavec.

Jedna mně ho dala do botů,
abych za ňó přišel v sobotu.